

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
man kan anvende Besparselsen til Indkøb af Varer, som vi har haardt Brug for.

Forslaget, som det her er udarbejdet, følger i det store og hele de samme Principper som den gældende Lovgivning. Der er dog indført enkelte Ændringer, som Erfaringen i den Tid, der er gaaet, har vist, at det vil være rigtigt at faa indført, naar man skal opfylde det, som maa anses at være Lovens Formaal, og naar Loven i det hele skal virke saa godt, som det er muligt. Jeg skal derfor nøjes med at gøre Rede for de Ændringer, som er foretaget i Forslaget her i Forhold til den gældende Lovgivning.

Som bekendt er der i de senere Aar og ogsaa i de allersidste Aar foretaget store Indkøb af Korn og Foderstoffer fra Udlandet, og disse Indkøb foregaar næsten udelukkende fra Lande, som i ringe Grad køber Varer fra os. At det ikke er helt smaa Beløb, det drejer sig om, kan uddrages deraf, at i 1934 købte vi for ca. 168,2 Mill. Kr. og i 1935 for ca. 157,9 Mill. Kr. Det har i de sidste Aar vist sig, at man en enkelt Gang i alt Fald har kunnet sælge Landbrugsvarer som Smør, Kød o. lign. mod at købe Korn fra Udlandet. For at skabe Mulighed for større Salg af danske Varer mod Køb af Korn og Foderstoffer i Fremtiden ved Afslutning af Handelsaftaler foreslaas den Ændring i den nugældende Lov, der fremtræder som Stk. 3 i § 1. Dette Stykke lyder saaledes:

„Saafremt det skønnes formaals-tjenligt, kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri i Samraad med Ministeren for Handel, Industri og Søfart og efter Forhandling med Landbrugsraadet træffe regulerende Foranstaltninger vedrørende Indførsel af Korn og Foderstoffer ud over de i § 3 nævnte Afgifter.“

Det hænger sammen med, at man ved Gennemførelsen af Kornloven har indført den Bestemmelse, at ud over Afgifterne kan der ikke gennemføres andre begrænsende Foranstaltninger, men da man altsaa maa erkende, at der har vist sig Lejlighed til at foretage Ombytninger, som vil være heldige, og for at aabne Mulighed for, at man kan udvide dette og om fornødent ikke tvinge, men naturligvis søge gennemført, at de Lande, vi køber disse Varer fra, køber Varer fra os til Gengæld, er det, jeg foreslaar denne Ændring indført. Det er af meget stor Betydning, om man kunde komme over til saadan Varebytning ogsaa med Hensyn til disse Varer her, idet det belaster vor Valuta med mange Millioner Kroner, at

vi skal købe disse Varer i Lande, som ingenting køber af os.

Til § 3 er der foreslaaet et Par Ændringer. Paragraffen omhandler Fastsættelse af de Afgifter, som paalægges de forskellige Kornsorter m. m. Det er vist den almindelige Opfattelse, at Kornloven, saaledes som den blev affattet sidste Gang, i nogen Grad har opfyldt de Formaal og Forventninger, man havde stillet til den. Det er dog indlysende — det vil jeg gerne gentage her —, at baade Kornselgere og Kornkøbere altid vil være tilbøjelige til at mene, at de Priser, der er fastsat i Loven, faktisk ikke bliver gældende, hverken for Sælgerne eller for Køberne. Men det kan de heller ikke blive fuldt ud; det er Priser, som fastsættes for det udenlandske Korn, og det kan naturligvis ikke helt garanteres, at man faar de samme Priser for det indenlandske Korn, eller om de bliver lidt højere eller lavere.

Det vil formodentlig i de fleste Tilfælde blive saaledes, at de, der sælger Korn, daarligt kan opnaa de Priser, her er nævnt, og at de, der køber Korn, vil komme til at betale lidt mere, fordi der dels paaløber Omkostninger ved Handelen og dels ved Transporten. Men stort set og for de fleste Kornsorters Vedkommende tror jeg, man kan sige, at de Priser, der er fastsat i den gældende Kornlov, ogsaa bliver de Priser, der gælder i den almindelige Omsætning. Dette gælder dog ikke for Byggens Vedkommende, og det hænger sikkert sammen med, dels at man sidste Aar har haft en overordentlig stor Byghøst, og dels at Majsprisen er fastsat 1 Kr. 50 Øre lavere end Bygprisen. Naar de fleste Landmænd, ogsaa af de kornkøbende, har haft en god Byghøst, er de ikke tilbøjelige til at købe mere Byg, naar de kan købe Majsen billigere, bl. a. fordi det kun er saa lidt, de skal bruge til Grisene, og der kan de godt anvende Majs, naar det ikke drejer sig om mere end i Aar. Og ogsaa for Hønsenes Vedkommende, som jo er blevet en meget kornslugende Produktion inden for Landbruget paa Grund af den store Udvidelse af Ægproduktionen, som i høj Grad er blevet rentabel, har man med god Økonomi for Øje kunnet anvende Majs i Stedet for Byg. Paa Grund af den betydelige Forskel mellem Priserne paa Byg og Majs er det klart, at Efterspørgselen efter Majs er blevet større og efter Byg mindre; og derfor er Resultatet blevet, at man for Byggens Vedkommende ikke er naaet op i Nærheden af de Priser, der var fastsat i den gældende